

GUSTÁV MURÍN

GENERÁL

KTO BOL A PREČO ZOMREL

MILAN LUČANSKÝ

Dixit

GUSTÁV MURÍN

**GENERÁL
MILAN LUČANSKÝ**

Kto bol a prečo zomrel

Obsah

GENERÁL MILAN LUČANSKÝ	13
MILAN LUČANSKÝ VLASTNÝMI SLOVAMI	17
BOJ S MIKULÁŠOM ČERNÁKOM	29
AKO TO BOLO S KAROLOM MELLOM?	35
Nečakane zatknutý	35
Skrytá vojna policajtov	40
KAUZA LAJOS SÁTOR	57
Lučanský zoči-voči Sátorovi	60
Pohľad z boku	63
Jaroslav Spišiak zasahuje	64
MÁRNA LUČANSKÉHO NADPRÁCA	69
KAUZA VRAŽDY JÁNA KUCIAKA	85
LUČANSKÝ V KRUHU RODINY	95
NAJBLIŽŠÍ KOLEGA SPOMÍNA	101

GAŠPAR KONTRA MATOVIČ: NÁVRAT POLITICKÝCH PROCESOV	109
Bolševik sa nemení	110
Starý osvedčený recept	111
POHĽAD Z OPAČNEJ STRANY	117
PROTIOPATRENIA	123
KAJÚCNICI V AKCII	129
Falošne obvinený ex-prokurátor	129
Pochybné svedectvo Moniky Jankovskej	135
Neuveriteľný neexistujúci úplatok	136
Kajúcnik "usvedčuje" Lučanského	140
Generál medzi vlkami	143
LUČANSKÝ UŽ NEPREHOVORÍ	151
Čo sa stalo?	152
Vládne hoaxy a dezinformácie	154
Čo s tým?	155
Názor blízkeho kolegu generála Lučanského	158
NAPÍSAĽI O SMRTI GENERÁLA	161

GENERÁL MILAN LUČANSKÝ – PRVÁ OBEŤ MATOVIČOVHO REŽIMU	165
Usvedčili sa sami	166
Čo je teraz?	167
Názor blízkeho kolegu generála Lučanského	170
Názory známych komentátorov	171
 SMRŤ GENERÁLA LUČANSKÉHO A STRACH MINISTRA NAĎA	 177
 VÄZBA AKO MUČENIE	 183
Mučenie väzbou ako pravidlo	186
Matovičova osobná zodpovednosť	190
Nie každý trpí	192
 SMRŤ GENERÁLA LUČANSKÉHO – PREČO MLČIA MIMOVLÁDKY?	 195
Prečo sa nepýtajú?	195
Otázok je dosť	196
Názor blízkeho kolegu generála Lučanského	199
 SVEDECTVO BÝVALÉHO VYSOKOPOSTAVENÉHO PRÍSLUŠNÍKA ZVJS	 203

SMRŤ GENERÁLA LUČANSKÉHO A STRACH MINISTERKY KOLÍKOVEJ	209
Väzba ako mučenie	210
Koniec právneho štátu?	213
GENERÁLOV POHREB – EXHIBÍCIA VLÁDY ZLA	217
Spomienka blízkeho kolegu Milana Lučanského	221
Rodáci zo štrby spomínajú	222
SMRŤ GENERÁLA LUČANSKÉHO A FRAŠKA S KOMISIOU	225
Komisia únosu demokracie	226
Načo je Komisia?	229
ZAHRANIČIE SA PÝTA	233
SMRŤ GENERÁLA LUČANSKÉHO – OBEŤ ZBABELÉHO MAFIÁNA?	247
Časová snímka činu	248
Najnepravdepodobnejší zo scenárov	252
Dráma osudnej noci	253
Čo si myslím	258

SMRŤ GENERÁLA LUČANSKÉHO A "ŽUMPA" NA RTVS	261
Ministerka v Žumpe	262
Hop, alebo trop?	263
OTÁZKY A POCHYBNOSTI	267
Podpis generála Lučanského	267
Médiá	268
Zranenie	269
Nemocnica	270
Telefonát	270
Lekárske správy	271
Šokujúco cynické gestá	271
Smrť	272
Advokáti	273
Komisia	275
OBVINENIE V TROSKÁCH	277
Dôležité porovnanie	282
TRAGÉDIA GENERÁLA LUČANSKÉHO – OSOBY A OBSADENIE	283
A to najpodstatnejšie	288
CITOVANÁ LITERATÚRA	291

Copyright © Vydavateľstvo Dixit, s.r.o., 2021
Autor textu © Gustáv Murín, 2021

Obálka a ilustrácie, Layout a DTP © Zuzana Heringešová, 2021

Fotografia na obálke: Profimedia.CZ a.s.

ISBN: 978-80-89662-36-4

Všetky tu opísané osoby a udalosti sú už verejnosti známe a ich činy boli priebežne zverejňované v rôznych slovenských i českých médiách. Zoznam citovaných článkov nájdete na záver tejto knihy. Ide teda o mediálny obraz našich novodobých dejín – nepíše sa tu o tom, ako sa v knihe spomínané deje bez akýchkoľvek pochybností stali, ale ako o nich referovali médiá.

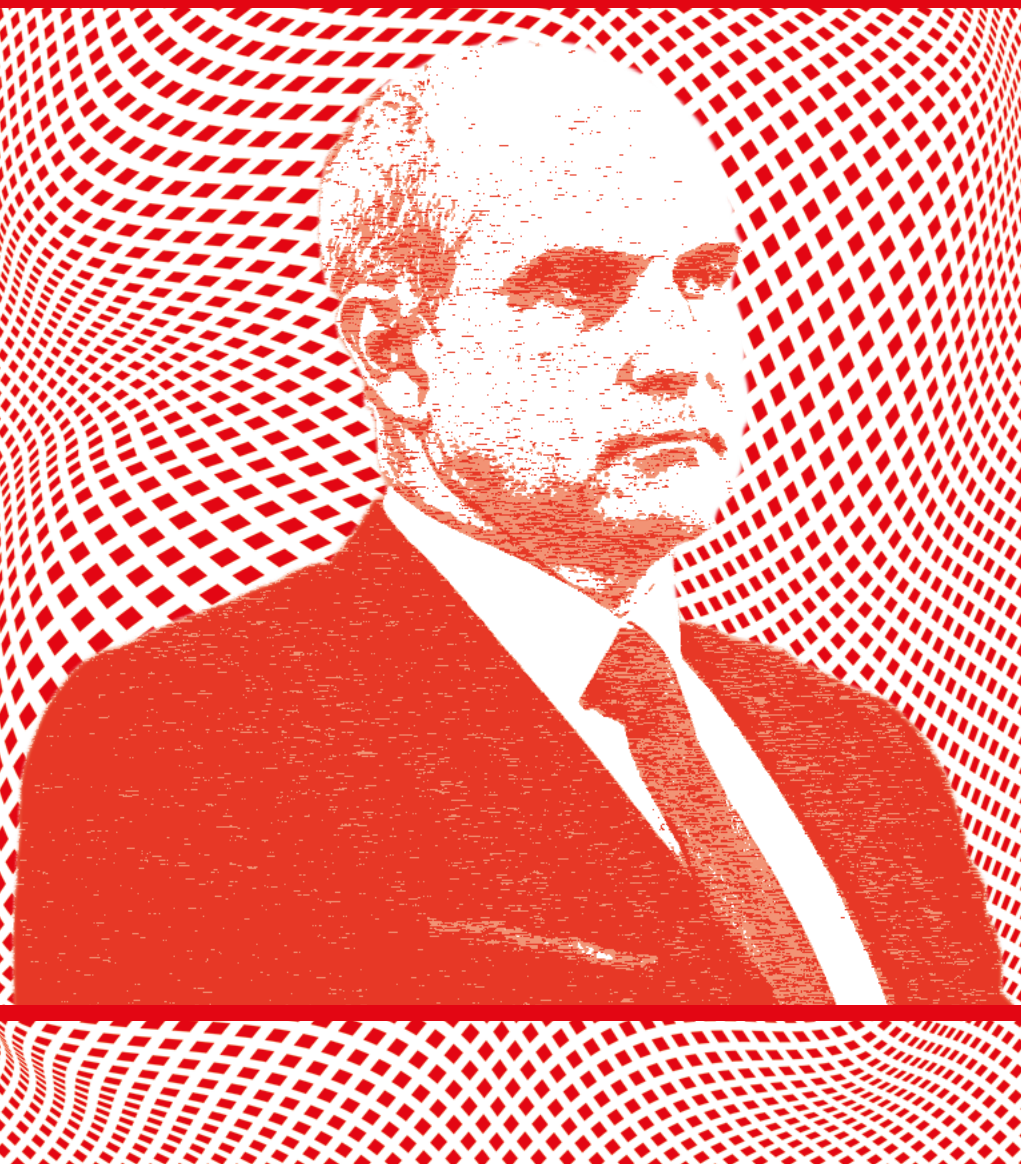
Text tejto knihy je literatúrou faktu len potiaľ, pokiaľ sa odvoláva na verejne dostupné zdroje, a tak ju odporúčame vnímať všetkým jej čitateľom.

Táto kniha má byť aj historickým dokumentom bizarnej doby, keď jeden z najzaslúžilejších policajtov tejto krajiny umiera vo väzbe v rukách svojich kolegov.

Generála Milana Lučanského som spoznal v auguste 2010 pri práci na knihe rozhovorov o mafiánskom bossovi Černákovi. Stretli sme sa za neobvyklých okolností, keď bol ako elitný policajný vyšetrovateľ spolu s inými, po nástupe Daniela Lipšica do kresla ministra vnútra a Jaroslava Spišiaka na post prezidenta Policajného zboru SR, doslova vyšťvaný do civilu. Našiel som ho v Martine v hoteli, ktorý bol pôvodne eldorádom miestnych mafiánov, a práve Milan Lučanský prispel k tomu, že sme sa tam po rokoch mohli bezpečne porozprávať. V takýchto chvíľach sa nikto na nič nehrá. Vtedy vznikol rozhovor, ktorý vyšiel v knihe, ktorá je už vypredaná, ale existuje jej elektronická verzia s názvom *Mikuláš Černák prehovoril? Fakty kontra mýty* (iAdverti, 2016).

Po zmene vlády a odchode Lipšica i Spišiaka sa Milan Lučanský vrátil do vysokých policajných funkcií a opäť sme sa stretli. Tentoraz na príprave série televíznych dokumentov „Mafiáni“, vysielaných RTVS na jar roku 2016, kde aj vystupoval. Bol to vzor nepodplatiteľného policajta a príklad priamočiaro konajúceho chlapa v uniforme.

Poznal som ho dosť dobre na to, aby som mohol posúdiť, aké vlastnosti sa mu dajú a aké nedajú pripisovať. Preto je oficiálna verzia jeho šokujúcej smrti vo väzbe, samovražda, určite to posledné, čomu by sa dalo veriť. Kniha, ktorú práve držíte v rukách je o Milanovi Lučanskom, mimoriadne statočnom policajtovi a potupnom a nezmyselnom konci jeho života.

GENERÁL MILAN LUČANSKÝ

Milan Lučanský sa narodil 10. februára 1969 v Poprade. Vysokoškolské štúdium absolvoval v rokoch 1998 - 2003 na Univerzite Mateja Bela v Banskej Bystrici. V radoch policajného zboru začínal v Liptovskom Hrádku, neskôr počas 90. rokov pôsobil v Martine ako starší inšpektor, inštruktor skupiny obrany a telesnej prípravy či starší referent. V roku 1997 sa jeho pôsobiskom stalo Krajské riaditeľstvo policajného zboru v Žiline, kde pracoval do roku 2004, kedy sa stal vedúcim oddelenia odhaľovania odboru boja proti organizovanej kriminalite Stred Úradu boja proti organizovanej kriminalite Prezídia Policajného zboru. V roku 2008 sa stal riaditeľom odboru Stred Úradu boja proti organizovanej kriminalite Prezídia Policajného zboru.

V rokoch 2010 - 2012 bol bezpečnostným pracovníkom v súkromnej spoločnosti. Od 1. augusta 2012 zastával post prvého viceprezidenta Policajného zboru. Dňa 26. novembra 2015 prezident SR Andrej Kiska vymenoval Milana Lučanského do hodnosti generála. Od 15. júna 2016 bol Lučanský povýšený na generálneho riaditeľa sekcie kontroly a inšpekčnej služby Ministerstva vnútra SR.

30. mája 2018 vymenovala ministerka vnútra Denisa Saková (vtedy Smer-SD) Milana Lučanského do funkcie prezidenta Policajného zboru. Na svoj post nastúpil 1. júna 2018. Nahradil v ňom Tibora Gašpara.

V apríli 2019 sa Milan Lučanský úspešne zúčastnil na výberovom konaní do funkcie prezidenta Policajného zboru SR, podľa nových pravidiel. Kandidátov posúdila odborná komisia, branno-bezpečnostný parlamentný výbor potom vybral dvoch, ktorých odporučil ministerke. Ministerka Saková si vybrala generála Lučanského a opäťovne ho vymenovala do funkcie 15. apríla 2019.

Milan Lučanský bol opakovane napádaný žltou tlačou pre svoje majetkové pomery, a tak ich mal veľmi dobre zdokumentované, čo nedokázali vyvrátiť. Rovnako sa preukázal pri kandidatúre na prezidenta Policajného zboru SR, kde uspel. A mal za sebou najvyššiu bezpečnostnú previerku, ktorá žiadne pochybenia nezistila! Jedno z týchto periodík dokonca prehralo súd s generálom Lučanským a radšej sa dohodli na mimosúdnom vyrovnaní za sumu prevyšujúcu 100 tisíc eur. Sami teda uznali, že sa dopustili voči nemu neetického činu. Ale robia tak naďalej, ak tvrdia, že bol zameraný na peniaze za každú cenu. Veď z tých

vysúdených peňazí všetky rozdelil na podporu onkologicky postihnutých detí, rímsko-katolíckej charite a umeleckým školám! Už teda účelovo zabudli a špinia jeho pamiatku aj po jeho smrti, keď sa už nemôže brániť.

A ako si ešte povieme, uvrhnutie generála Lučanského do väzby nemalo žiadny objektívny právny podklad. Bolo to splnenie politickej objednávky bezcitného režimu, ktorý si tým dúfal zabezpečiť aspoň na čas prežitie. Je zvláštnym paradoxom, že to bol Jaroslav Spišiak, kto „za zásluhy“ vyštváľ na čas Lučanského z policajného zboru. Prešli roky, a ten istý Jaroslav Spišiak sa stal poradcom ministra vnútra Romana Mikulca. V zápätí je tu absurdné obvinenie, len na základe za to slobodou odmenených kajúcnikov, ako aj neoprávnená väzba s cieľom Milana Lučanského zlomiť. Nedal sa, a tak zomrel...

236766

Mgr. Miroslav Lucanský

POLÍCIA

POLÍCIA

MILAN LUČANSKÝ VLASTNÝMI SLOVAMI

Začnime pôvodným knižným rozhovorom z roku 2010 s vtedy plukovníkom Mgr. Milanom Lučanským, bývalým riaditeľom odboru Úradu boja proti organizovanej kriminalite (ÚBOK), zástupcom vedúceho špecializovaného tímu a vedúcim operatívnej skupiny. V tejto chvíli bol nútené postavený mimo službu, ktorej venoval celý svoj život. Hovorili sme spolu o Mikulášovi Černákovi, bývalom najmocnejšom mužovi slovenského podsvetia, v tom čase čerstvo Krajským súdom v Prešove odsúdenom na doživotie za šesť chladnokrvných vražd a objednávku siedmej. Rozloženie Černákovej zločineckej skupiny bolo výsledkom práce špecializovaného vyšetrovacieho tímu, v ktorom bol aj Milan Lučanský.

V čom je Černák z hľadiska Vašej profesie výnimočný?

Černáka beriem ako ktoréhokolvek iného podozrivého. Výnimočný bol, a podľa mňa aj je, v spôsobe myslenia a uskutočňovania svojich skutkov.

Kedy ste o ňom počuli prvýkrát?

Prvýkrát som sa s jeho menom stretol pri objasňovaní vraždy Milana Štangu z Prievidze. (Ten zahynul v júni 1996, keď jeho auto explodovalo počas jazdy neďaleko Slovenského Pravna. – pozn. autora)

Ako ste sa dostali k jeho prípadu?

Bolo to postupne v období rokov 1995 až 1996. Išlo väčšinou o prípady násilných trestných činov, spáchaných po celom území Slovenska. Neskôr konkrétne pri dokumentovaní trestného činu vydierania na poškodenom Vladimírovi Rybárikovi z Považskej Bystrice. Bola to prvá vec, na základe ktorej sa bral Mikuláš Černák spoločne s Jánom Kánom do väzby. Dalo veľkú námahu nájsť v tom období šikovného vyšetrovateľa, ktorý by sa nebál a bol by ochotný sa spolupodieľať na realizácii uvedeného prípadu.

Ako vznikol špeciálny vyšetrovací tím? Aké ste tam mali postavenie?

Špecializovaný tím, v ktorom som pracoval, vznikol v roku 1997 a obnovený bol niekedy v roku 2004. Postavenie prvého špecializovaného tímu bolo výnimočné. Bolo to preto, lebo v ňom pôsobilo viacero súčastí policajného zboru, a každý mal svojho nadriadeného. Vtedy sme vykonávali skoro všetky úkony sami, dokonca aj ochranu svedka a jeho umiestnenie, nehovoriac o skutočnosti, že sme skoro všetko hradili z vlastných peňazí. Dokonca aj spojenie medzi jednotlivými členmi bolo len cez súkromné telefóny. Spomínam si na eskortu svedka do Českej republiky a následne prevoz jeho rodinných príslušníkov, vykonávané vlastnými motorovými vozidlami, pretože vybaviť zahraničnú služobnú cestu bolo problematické a administratívne veľmi zdĺhavé. Druhý špecializovaný tím nemal žiadne špeciálne postavenie. Boli sme radovými príslušníkmi odboru boja proti organizovanej kriminalite Stred ÚBOK, ktorí sa podieľali okrem práce v tíme aj na plnení ostatných úloh v rámci odboru. Okrem iného aj na objasňovaní prípadu policajného gangu Miroslava Jacka a spol.

Ako ten tím fungoval? Na koho ste sa mohli spoľahnúť a koho prácu by ste aj dnes ocenili?

Fungoval presne ako všetky špecializované tímy v rámci príslušných interných nariadení Ministerstva vnútra. Rád spomínam na jednotlivých členov tohto tímu, nakoľko